

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/931/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115200234
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115200234.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa U., zastúpeného Z. proti odporkyni T., zastúpenej A., o zaplatenie 629,57 Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 04. augusta 2015, č.k. 16C/22/2015-32, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 450 Eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 450 Eur od 21.12.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku v sume 20,25 Eur a v trovách právneho zastúpenia v sume 49,92 Eur, k rukám zástupcu navrhovateľa, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Rozhodol na základe výsledkov vykonaného dokazovania, z ktorého mal za preukázané, že medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou bola uzavretá dňa 19.11.2013 zmluva o pôžičke označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 657 Občianskeho zákonníka, z ktorej vznikla navrhovateľovi ako veriteľovi povinnosť poskytnúť odporkyni, ktorá bola v pozícii spotrebiteľa, pôžičku a odporkyni vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Navrhovateľ preukázal platné uzavretie zmluvy o pôžičke a naplnenie všetkých podstatných náležitostí predmetnej zmluvy, t. j. reálne poskytnutie peňažných prostriedkov odporkyni ako dlžníkovi, dočasnosť zmluvného vzťahu, ako aj povinnosť odporkyne vrátiť peniaze. Keďže navrhovateľ preukázal splnenie svojho zmluvného záväzku zo zmluvy o pôžičke a reálne poskytol odporkyni peňažné prostriedky vo výške 450 Eur, odporkyni vznikla povinnosť navrhovateľovi vrátiť požičanú sumu do 20.12.2013. Odporkyňa túto svoju povinnosť ani čiastočne nesplnila, preto súd prvého stupňa odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi žalovanú istinu. Nakoľko lehota splatnosti na zaplatenie poskytnutej pôžičky uplynula dňom 20.12.2013, odporkyňa sa dňom 21.12.2013 dostala do omeškania, a preto súd priznal navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania vo výške platnej k prvému dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. V zostávajúcej časti návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 658 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 24 ods. 1, § 1 ods. 3 písm. l), § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z., § 4 ods. 1 písm. b), ods. 2 zákona č. 266/2005 Z. z., § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., § 52 ods. 1 až 4, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na čiastočný úspech účastníkov v konaní.

Proti rozsudku, a to jeho časti o splatnosti istiny s príslušenstvom, podala v zákonnej lehote odvolanie odporkyňa. Dôvodila tým, že si je vedomá svojho záväzku voči navrhovateľovi vo výške 450 Eur s prísl., avšak nie je v jej schopnostiach a možnostiach zaplatiť navrhovateľovi celú dlžnú sumu naraz. Navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že jej bude uložená

povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 450 Eur s prísl. formou pravidelných mesačných splátok vo výške 25 Eur mesačne, vždy do 25. dňa príslušného mesiaca. Poukazovala na tú skutočnosť, že mesačne dosahuje príjem cca 700 Eur, z ktorého za nájom + energie uhrádza 250 Eur, na splátku úveru 250 Eur, pričom jej zostáva na živobytie suma 200 Eur.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že odporkyňa mala možnosť dohodnúť sa s navrhovateľom telefonicky alebo formou e-mailovej komunikácie na úhrade svojho dlhu a neurobila tak. Nesúhlasil s čiastočným splácaním dlhu formou splátok.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutom rozsahu, t. j. v splatnosti istiny a príslušenstva podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V preskúmvanej veci odvolanie odporkyne smerovalo len proti časti výroku týkajúceho sa platnosti istiny s príslušenstvom. Ostatné výroky neboli odvolaním napadnuté. Krajský súd sa ich nedotýkal, a tak v týchto výrokoch rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

K možnosti určiť, že sa peňažné plnenie uloží vykonať v splátkach, by súd podľa ustálenej súdnej praxe mal pristupovať skôr výnimočne, ak to odôvodňujú okolnosti prejednávanej veci. Na strane odporcu by súd za takéto okolnosti nemal považovať výlučne len jeho výrazne sťaženú platobnú schopnosť, ale aj jeho postoj k predmetnému záväzku, ktorý sa prejaví snahou odporcu o aspoň čiastkové plnenie v rámci jeho možností. Z ust. § 160 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že povinnosť na plnenie, vyslovenú v rozsudku, je treba uskutočniť v zásade v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Jej zmyslom je poskytnúť dlžníkovi primeranú dobu na to, aby si mohol zabezpečiť prostriedky potrebné na splnenie záväzku. Súd však môže v odôvodnených prípadoch, s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery dlžníka a veriteľa, stanoviť aj dlhšiu lehotu, alebo povoliť plnenie v splátkach. Určenie dlhšej, než trojdňovej lehoty na plnenia, ako aj povolenie splátok, patrí do voľnej úvahy súdu. Súd tak má možnosť, aby sám a nezávisle na návrh účastníkov zvážil, či je povolenie splátok vhodné so zreteľom na sociálne pomery toho, komu sa povinnosť na plnenie ukladá, s prihliadnutím na výšku prisúdenej čiastky, ako aj iné okolnosti veci.

V danom prípade súd prvého stupňa peňažnú povinnosť, istinu 450 Eur s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 5,25 % ročne od 21.12.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania uložil odporkyňi splniť do 15 dní od právoplatnosti rozsudku podľa § 160 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd pri úvahe, či peňažné plnenie sa môže uskutočniť v danej veci v splátkach, dospel k záveru, že treba vychádzať nielen z osobných a majetkových pomerov odporkyne, ale aj z okolností daného prípadu a posúdenia, či zaplatenie dlžnej sumy v splátkach v sume 25 Eur mesačne, tak ako to požaduje odporkyňa, nepredstavuje neprimeranú dobu na zaplatenie celej dlžnej sumy. Z obsahu spisu vyplýva, že odporkyňa súdu nepredložila žiadne relevantné dôkazy preukazujúce výšku jej príjmu, ani výdavkov, pričom je nepochybné, že okrem dlhu voči navrhovateľovi má záväzok - úver voči K.. Je nepochybné, že odporkyňa je zamestnaná, výšku svojho príjmu súdu nepreukázala, uviedla, že jej príjem predstavuje cca 700 Eur. Pokiaľ dôvodila tým, že mesačne jej zostáva na „živobytie“ suma 200 Eur, nemožno ponechať bez povšimnutia, že povolením splátok vo výške 25 Eur mesačne by sa doba splatnosti okrem istiny predĺžila aj za úroky z omeškania z dôvodu, že vzhľadom na predĺženie splatnosti by úroky z omeškania neustále narastali. Takto určené splátky by boli teda v neprospech samotnej odporkyne, nakoľko by sa podstatne navýšil úrok z omeškania, čo by dobu splatnosti ešte predĺžilo. Narastajúce úroky by neúmerne zaťažili aj samotnú odporkyňu, z ktorého dôvodu odvolací súd pri svojom závere v konečnom dôsledku zohľadnil aj záujem odporkyne, ktorý treba vidieť v splnení jej povinnosti v čo najkratšom čase, aby sa nedostala do nepriaznivejšej finančnej situácie. Oddaľovaním plnenia povinnosti odporkyňou by totiž došlo k zbytočnému navyšovaniu pohľadávky navrhovateľa

voči odporkyni. Samotné rozhodnutie súdu nebráni účastníkom konania dohodnúť sa však aj na inej splatnosti.

Na základe uvedeného odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Úspešnému navrhovateľovi v zmysle § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, nakoľko si túto v zmysle ust. § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil.

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.